

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: PN-21Csp/14/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123257795
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Krzysztofek
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2025:6123257795.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Michaelou Krzysztofek v právnej veci sporu žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, D., o zaplatenie 3.739,50 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov prvoinštančného konania **n e p r i z n á v a**.
- III. Žalobca **m á** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 28.02.2023 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 3.739,50 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.739,50 Eur od 13.09.2022 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 12.09.2022 medzi postupcom Československá obchodná banka, a.s. a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 14.06.2019 Zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a VOP. Podľa žalobcu zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy a tak postupca vyhlásil celý úver dňom 25.11.2020 za splatný. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 5.651,78 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 3.739,50 Eur, z riadneho úroku vo výške 1.398,87 Eur, z úroku z omeškania vo výške 513,41 Eur a z poplatkov vo výške 0,- Eur. Žalovaný po postúpení pohľadávky nevykonal žiadne úhrady. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 3.739,50 Eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 3.739,50 Eur. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 1.912,28 Eur, ktorá pozostáva z neuhradeného riadneho úroku vo výške 1.398,87 Eur a z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 513,41 Eur, si žalobca v tomto konaní neuplatnil. Žalobca si uplatnil i úrok z omeškania počnúc dňom 13.09.2022, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Na výzvu súdu žalobca v doplnení žaloby zo dňa 20.02.2024 uviedol, že veriteľ je pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver povinný

brať do úvahy dobu, na ktorú sa úver poskytuje (veriteľ zohľadňuje maximálne dobu splatnosti úveru, ktoré stanovuje Národná banka Slovenska), príjem spotrebiteľa (§ 7 ods. 1 ZoSÚ), údaje o existujúcich záväzkoch získané z jedného alebo viacerých registrov (§ 7 ods. 17 ZoSÚ) a výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa (§ 7 ods. 20 písm. b) ZoSÚ). Na účel vypočítania týchto nákladov musí veriteľ poznať údaje o rodinnom stave a počte osôb žijúcich so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti. Tento údaj poskytuje veriteľovi spotrebiteľ, nakoľko poskytovateľ úveru tento údaj nemá možnosť získať z verejných zdrojov. Veriteľ je povinný pred poskytnutím úveru vypočítať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, z údajov podľa § 7 ods. 20 ZoSÚ, pričom jeho výsledná hodnota nesmie prekročiť hodnotu 1. Existujúce záväzky spotrebiteľa veriteľ overil dopytom do úverového registra, z ktorého zistil, že spotrebiteľ ku dňu poskytnutia úveru nemal žiadne záväzky. V rámci výpočtu bral veriteľ do úvahy splátky novo poskytnutého úveru v sume 150,- Eur. Príjem spotrebiteľa vo výške 1.205,- Eur bol overený na základe interných zdrojov, jednalo sa o kreditné obraty na účte spotrebiteľa, ktoré bolo možné objektívne považovať za príjem spotrebiteľa. V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy životné minimum spotrebiteľa, nakoľko spotrebiteľ neuviedol žiadne vyživované osoby. Životné minimum na členov domácnosti spotrebiteľa ku dňu poskytnutia úveru bolo teda vo výške 205,07 Eur. Limit ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať úver bol vypočítaný ako $150,- \text{ Eur} / (1.205,- \text{ Eur} - 205,07 \text{ Eur}) = 0,15$. Veritelia nie sú povinní žiadať preukázanie konkrétnych mesačných výdavkov (napríklad faktúrami za telefón, bývanie a pod.). Uvedené nie je realizované z dôvodu zachovania transparentnosti, nakoľko v opačnom prípade by spotrebiteľovi postačovalo zatajiť existujúce výdavky na zlepšenie svojej platobnej kapacity. Záverom žalobca uviedol, že v konaní tvrdil a naďalej tvrdí, že jeho právny predchodca pred poskytnutím úveru v prísnom súlade s príslušnými ustanoveniami ZoSÚ preskúmal s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom zobral do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a účel spotrebiteľského úveru, pričom dospel k záveru o tom, že žalovaný je ku dňu vykonania overenia tejto schopnosti schopný úver splácať za dohodnutých podmienok. Žalovaný z daného úveru vyčerpal finančné prostriedky v celkovej výške 10.100,37 Eur a na daný úver zaplatil platby v celkovej výške 7.107,89 Eur, ktoré boli započítané v sume 6.360,87 Eur na istinu, 712,09 Eur na riadny úrok a 93,82 Eur na poplatky. Neuhradená istina teda predstavuje rozdiel medzi čerpanými finančnými prostriedkami a úhradami žalovaného započítanými na istinu, t.j. suma 3.739,50 Eur.

3. Ako dôkazy žalobca predložil Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 12.09.2022, Doplnujúcu zmluvu k postúpeniu pohľadávok zo dňa 12.09.2022, Prílohu k Zmluve o postúpení pohľadávok, Návrh na uzatvorenie zmluvy zo dňa 14.06.2019, Štandardné Európske informácie o spotrebiteľskom úvere, Ročnú percentuálnu mieru nákladov a priemernú ročnú percentuálnu mieru nákladov k spotrebiteľskému úveru, Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru ČSOB Kreditná karta zo dňa 14.06.2019, záznam o podpise klienta, Oznamenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 27.11.2020, kópiu obálky, Podmienky pre vydanie a používanie ČSOB Kreditnej karty, Všeobecné obchodné podmienky, Sadzobník pre fyzické osoby – občanov vydaný ČSOB, a.s., Poslednú výzvu na úhradu pohľadávky zo dňa 25.09.2020, kópiu obálky, špecifikáciu postúpeného nároku, Oznamenie o postúpení pohľadávky zo dňa 22.09.2022, Pokus o zmier zo dňa 19.01.2023, podací hárok, výstup zo schvaľovacieho procesu.

4. Okresný súd Banská Bystrica žalobe vyhovel a vydal platobný rozkaz, ktorý sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk. Okresný súd Banská Bystrica vyzval žalobcu, aby oznámil či navrhuje pokračovanie v konaní na miestne príslušnom súde. Žalobca navrhol pokračovanie v konaní a oznámil, že zotrváva na návrhu v celom rozsahu. V zmysle § 10 ods. 3 zák. č. 307/20016 Z. z. o upomínanom konaní sa vydaný platobný rozkaz návrhom na pokračovanie v konaní zrušil a Okresný súd Banská Bystrica postúpil žalobu na tunajší súd.

5. Podľa § 10 ods. 3 zák. č. 307/20016 Z. z. o upomínanom konaní, ak žalobca v lehote podľa odseku 1 podá návrh na pokračovanie v konaní, platobný rozkaz sa zrušuje, súd postúpi vec do piatich pracovných dní súdu príslušnému na jej prejednanie podľa Civilného sporového poriadku a žalobcu o tom upovedomí. Ak príslušným na jej prejednanie je súd podľa § 2, súd žalobcu upovedomí o pokračovaní v konaní.

6. Súd žalobe vyhovel a vydal platobný rozkaz č.k. 21Csp/14/2023-162 zo dňa 02.05.2023, ktorý sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk, a preto súd uznesením č. k. PN-21Csp/14/2023-179 zo dňa 28.08.2023 platobný rozkaz č.k. 21Csp/14/2023-162 zo dňa 02.05.2023 v plnom rozsahu zrušil.

7. Žalovanému bola žaloba s prílohami doručená dňa 30.09.2023 postupom podľa § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), k tejto sa nevyjadril, skutkové tvrdenia nepoprel, dôkazy neoznačil.

8. Rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. PN-21Csp/14/2023-215 zo dňa 10.05.2024 súd vo výroku I. žalobu zamietol a vo výroku II. nepriznal žalovanému nárok na náhradu trov konania.

9. Voči uvedenému rozsudku podal žalobca odvolanie. Uznesením č.k. 24CoCsp/25/2024-250 zo dňa 30.04.2025 odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uvedené uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 18.06.2025.

10. Povinnosťou súdu prvej inštancie, súc pritom viazaný vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu, bolo opätovne posúdiť žalobou uplatnený nárok rešpektujúc právnny názor odvolacieho súdu.

11. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

12. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak

a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,

b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

13. Súd po vrátení veci odvolacím súdom opätovne vykonal dokazovanie, a to vyššie uvedenými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, keď pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti, a v neprítomnosti žalovaného, ktorý mal predvolanie doručené riadne a včas, svoju neprítomnosť neospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal, pričom z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

14. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 14.06.2019 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru ČSOB Kreditná karta, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úverový limit vo výške 3.000,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť mesačnými splátkami vo výške 5 % z vyčerpanej čiastky, najmenej 15,- Eur, a to k 25. dňu v mesiaci. V zmluve bola dohodnutá ročná úroková sadzba 19,50 %, ročná percentuálna miera nákladov bola uvedená vo výške 23,81 %, priemerná RPMN 25,09 % a celková suma, ktorú musí dlžník zaplatiť 3.352,29 Eur. V zmluve bolo uvedené, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Podmienky pre vydanie a používanie ČSOB Kreditnej karty a Všeobecné obchodné podmienky.

15. Z Podmienok pre vydanie a používanie ČSOB Kreditnej karty vyplynulo z časti XIV. upravujúcej oprávnenia banky z bodu 2, že banka je oprávnená kedykoľvek potom, ako nastane čo i len jedna zo skutočností podľa odstavca 1 tohto článku (písm. a) bodu 1 – nastane omeškanie so splatením akejkoľvek sumy vyplývajúcej zo zmluvy voči banke) písomným oznámením banky vyhlásiť splatnosť všetkých pohľadávok z poskytnutého úveru písomným oznámením banky odoslaným držiteľovi karty, v ktorom bude deň splatnosti oznámený.

16. Poslednou výzvou na úhradu pohľadávky zo dňa 25.09.2020 bol žalovaný ČSOB, a.s. vyzvaný na okamžité zaplatenie sumy vo výške 3.630,76 Eur. Žalovaný bol zároveň upozornený, že v prípade, ak nedôjde k úhrade uvedenej dlžnej sumy, úver bude vyhlásený na splatný a nebude ho už možné splácať v splátkach dohodnutých v Zmluve. Uvedená zásielka sa vrátila žalobcovi ako nedoručená s poznámkou „adresát neznámy“.

17. Oznámením o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 27.11.2020 právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že nakoľko bol už niekoľkokrát vyzvaný, aby bez meškania zaplatil splatný záväzok vyplývajúci zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.06.2019 ku kreditnej karte uzavretej s E., vyhlásila banka celý úver dňom 25.11.2020 za splatný, pričom dlžná suma z úveru predstavuje ku dňu 25.11.2020

sumu 3.854,34 Eur vrátane príslušenstva a prípadných poplatkov. Právny predchodca žalobcu zároveň vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy bezodkladne. Uvedená zásielka sa vrátila žalobcovi ako nedoručená s poznámkou „adresát neznámy“.

18. Československá obchodná banka, a.s. a žalobca uzatvorili dňa 12.09.2022 Zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej bola pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania postúpená žalobcovi.

19. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

20. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

21. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

22. Podľa § 369 ods. 1 OBZ, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

23. Podľa § 502 ods. 1 ObZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

24. Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (2) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (3) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (4).

25. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných

predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

26. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

27. Podľa § 7 ods. 1 a 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. (1) Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. (2)

28. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

29. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

30. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

31. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. (1) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. (2)

32. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „ZoB“) (v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

33. Podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

34. Podľa § 17 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a

b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

35. Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

36. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

37. Podľa § 879y ods. 1 OZ, ustanoveniami tohto zákona v znení účinnom do 31. októbra 2024 sa spravujú právne vzťahy vzniknuté do 31. októbra 2024; vznik týchto právnych vzťahov a vznik nárokov z týchto právnych vzťahov sa posudzujú podľa predpisov účinných do 31. októbra 2024, ak v odseku 2 nie je ustanovené inak.

38. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žaloba nie je možné vyhovieť, ale je potrebné ju v celom rozsahu zamietnuť pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

39. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere právny vzťah, ktorý je od jeho vzniku nevyhnutné posudzovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch), keďže zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod a zároveň právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti.

40. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 12.09.2022 došlo k postúpeniu pohľadávky z predmetnej zmluvy zo spoločnosti Československá obchodná banka, a.s. ako postupcu na spoločnosť žalobcu ako postupníka.

41. Podmienky na platné postúpenie bankovej pohľadávky sú podľa § 92 ods. 8 ZoB tri. Prvou je splatná pohľadávka, resp. časť pohľadávky, ktorá je splatná, druhou je písomná výzva banky klientovi a treťou podmienkou je nepretržité omeškanie klienta dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

42. Prvou podmienkou platného postúpenia pohľadávky vyplývajúcej z predmetnej zmluvy v zmysle § 17 ZoSÚ je, že sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred týmto termínom. Na druhej strane, postúpenie pohľadávky v rozpore s citovaným ustanovením má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky z úverovej zmluvy, z ktorého dôvodu nemôže byť žalobca v spore aktívne vecne legitimovaný.

43. Vo Výzve zo dňa 25.09.2020 banka upozornila žalovaného na to, že je v omeškaní s plnením dlžnej čiastky vo výške 3.630,76 Eur, s tým, že v prípade neuhradenia dlžného záväzku vyhlási banka úver za splatný. Následne podaním zo dňa 27.11.2020 banka vyhlásila úver za predčasne splatný.

44. Na základe vykonaného dokazovania nemal súd za preukázané, že by pohľadávka pôvodného veriteľa voči žalovanému bola v čase postúpenia pohľadávky splatnou, či už z dôvodu konečnej splatnosti alebo z dôvodu zosplatnenia.

45. Na základe zisteného skutkového stavu veci je nepochybné, že veriteľ žalovaného – Československá obchodná banka, a.s. neuviedol v liste zo dňa 25.09.2020, ktorým žalovaného upozornil na možnosť predčasného zosplatnenia úveru podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ, splátku úveru, so zaplatením ktorej bol žalovaný v omeškaní. Rovnako veriteľ v liste zo dňa 27.11.2020, ktorým využil svoje právo na predčasné zosplatnenie úveru podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ neuviedol, pre omeškania žalovaného so zaplatením ktorej konkrétnej splátky úveru toto svoje právo využíva.

46. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti celého úveru z tohto dôvodu nie je platné, pretože veriteľ-postupca v ňom neuviedol (nekonkretizoval), pre ktorú omeškanú splátku využil svoje právo podľa § 565 OZ. Zároveň dôvod neplatnosti tohto vyhlásenia spočíva aj v tom, že výzva, ktorá prechádzala tomuto vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, teda výzva právneho predchodcu žalobcu zo dňa 25.09.2020, takisto neobsahovala údaj o tom, s ktorou konkrétnou splátkou a v akej výške, bol žalovaný v omeškaní s jej zaplatením.

47. Súd uvádza, že mu je známe, že v rozhodovacej praxi súdov nebol jednotný názor na to, či neuvedenie tejto splátky spôsobuje neurčitost' právneho úkonu predčasného zosplatnenia a následne jeho neplatnosť, alebo nie. Uvedená nejednotnosť bola vyriešená kolégiom Najvyššieho súdu SR, ktoré rozhodnutím č. 21 prijalo z Uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. februára 2025 sp. zn. 6Cdo/152/2022 právnu vetu (ktorá bolo publikovaná v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod číslom 3/2025) v znení: „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku preto je nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 OZ.)“

48. Súd v tejto súvislosti poukazuje i na odôvodnenie uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/152/2022 zo dňa 13.02.2025, v ktorom Najvyšší súd SR uviedol, že „vo vzťahu k prvému z uvádzaných aspektov (a k prvej trojici otázok z dovolania, ktoré boli v skutočnosti otázkou jedinou a ktorých/-ej/ podstatou s výnimkou naviazania na jednotlivé úkony v procese zosplatňovania úveru je, či žiadosť o jednorazové splatenie a/alebo upozornenie musí obsahovať aj identifikáciu splátky, pre omeškanie s ktorou má dôjsť k strate zodpovedajúcej výhody) totiž platí, že ak právo veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže zmluvný partner spotrebiteľa využiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (kde inak špeciálna úprava z ustanovenia § 53 ods. 9 OZ spôsobuje v drvivej väčšine prípadov vrátane všetkých dojednaní o splátkach s mesačnou a kratšou frekvenciou nepoužiteľnosť všeobecnej úpravy z § 565 vety druhej OZ o možnosti použitia práva veriteľom najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky) a takému využitiu má (musí) predchádzať upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie práva v lehote nie kratšej ako 15 dní; bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch v zákone ustanovených lehôt). Na právny úkon nekonkretizujúci splátku preto je dôvod nazerať ako na úkon zákon obchádzajúci (nakoľko napriek nezakotveniu výslovnej zákonnej požiadavky na takúto náležitosť jej absencia spôsobuje nedodržanie účelu úpravy, ktorým je možnosť overenia si splnenia požiadaviek slúžiacich zvýšenej ochrane spotrebiteľa) a i nedostatočne určitý, v oboch prípadoch sankcionovaný neplatnosťou (či už podľa § 39 alebo § 37 ods. 1 OZ)“.

49. Zároveň podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/2/2023 z 25. januára 2024, v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh. Avšak už v uznesení sp. zn. 2Cdo/149/2021 zo dňa 6. septembra 2023 sa Najvyšší súd SR nijako nevymedzil proti právnomu záveru odvolacieho súdu (Krajský súd v Žiline), že upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie práva podľa § 565 OZ musí obsahovať identifikáciu konkrétnej splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, a že možnosť veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky

pre nesplnenie niektorej splátky vzniká len vtedy, ak je dlžník v omeškaní s tou konkrétnou splátkou, vo vzťahu ku ktorej bol upozornený na uplatnenie tohto práva. Najvyšší súd SR tu dal do pozornosti svoje rozhodnutia týkajúce sa zaplata celj pohľadávky pri strate výhody splátok (§ 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ) a plynutia premlčacej doby (§ 101 a § 103 OZ) pri spotrebiteľských zmluvách, a to uznesenie z 29. novembra 2022 sp. zn. 7Cdo/268/2020 (R 71/2018), uznesenie z 30. novembra 2022 sp. zn. 5Cdo/224/2021, uznesenie z 15. decembra 2022 sp. zn. 4Cdo/132/2021, uznesenie z 31. januára 2023 sp. zn. 5Cdo/26/2022 a uznesenie z 31. januára 2023 sp. zn. 9Cdo/368/2021 a uviedol, že aj keď je v týchto rozhodnutiach prioritne riešená otázka začiatku plynutia premlčacej doby pri uplatnení zaplata celj pohľadávky pri strate výhody splátok, tak zároveň je tam zdôraznená aj potreba identifikácie splátky, pre ktorú nastáva splatnosť celého dlhu v zmysle § 565 OZ a prepojenosť tohto zákonného ustanovenia na § 53 ods. 9 OZ.

50. Aj v uznesení sp. zn. 5Cdo/197/2022 z 26. júna 2024 Najvyšší súd SR konštatoval, že v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 a § 53 ods. 9 OZ, pre platný právny úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatiť celý dlh. Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premlčacej lehoty, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, že zaplatením akej sumy zabráni zosplateniu úveru. Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený.

51. Tento svoj právny názor zopakoval Najvyšší súd SR aj vo svojom uznesení sp. zn. 6Cdo/15/2023 zo dňa 25. septembra 2024 a odkázal naň aj v rozsudku sp. zn. 5Cdo/188/2023 zo dňa 31. júla 2024.

52. Súd tak prijíma uvedený výklad dotknutých zákonných ustanovení Najvyšším súdom SR v tom zmysle, že veriteľ má právo žiadať o zaplata celj pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky úveru len vtedy, ak je dlžník v omeškaní s tou konkrétnou splátkou, vo vzťahu ku ktorej bol upozornený na uplatnenie tohto práva v zmysle § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ. Ak upozornenie veriteľa na možnosť využitia tohto práva identifikáciu konkrétnej omeškanej splátky úveru neobsahuje, je takýto právny úkon neurčitý a dôsledkom toho podľa § 37 ods. 1 OZ neplatný. Pre následné vyhlásenie splatnosti celého úveru veriteľom tak neboli splnené zákonné podmienky stanovené v § 53 ods. 9 OZ (absentuje platné a účinné upozornenie dlžníka veriteľom na možnosť využitia práva na vyhlásenie splatnosti celého úveru), a preto je aj tento právny úkon pre rozpor so zákonom podľa § 39 OZ neplatný. Ak potom veriteľ postúpil na tretiu osobu svoju pohľadávku voči dlžníkovi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je aj takýto právny úkon pre rozpor s ustanoveniami § 17 ods. 1 ZoSÚ podľa § 39 OZ neplatný, pretože predmetom postúpenia môžu byť pohľadávka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

53. Uvedené závery vyslovuje súd aj pri vedomí si skutočnosti, že samotný Občiansky zákonník v § 53 ods. 9, prípadne v § 565, a ani iný všeobecne záväzný právny predpis, výslovne nestanovuje ako obligatórnu náležitosť upozornenia veriteľa dlžníkovi na možnosť využitia práva na vyhlásenie splatnosti celého úveru identifikáciu konkrétnej omeškanej splátky úveru. Určitosť právneho úkonu ako požiadavka na jeho obsahové náležitosti však nie je naplnená len uvedením obligatórných náležitostí, ktoré pre konkrétny právny úkon stanovuje právny poriadok. Aj pri ich uvedení v právnom úkone musí byť z právneho úkonu pre adresáta právneho úkonu vôľa konajúceho subjektu výkladom objektívne pochopiteľná, teda bez rozumných pochybností adekvátne vnímateľná. Právny úkon aj pri uvedení obligatórných náležitostí stanovených vo všeobecne záväznom právnom predpise musí mať určitú kvalitu, aby bol pre jeho adresáta poznateľný obsah prejavenej vôle konajúceho subjektu.

54. V intenciách danej veci teda nestačí, že veriteľ vo svojom úkone podľa § 53 ods. 9 OZ upozorní dlžníka-spotrebiteľa na možnosť využitia práva podľa § 565 OZ (teda na zosplatenie celého úveru), pretože Občiansky zákonník stanovil, že toto upozornenie je, spolu s omeškaním so zaplatením splátky trvajúcim viac ako tri mesiace, predpokladom na vyhlásenie predčasnej splatnosti celého dlhu veriteľom. Dlžníkovi-spotrebiteľovi tak musí byť zrejmé, pre ktorú konkrétnu omeškanú splátku úveru veriteľ zvažuje

možnosť využiť svoje právo na vyhlásenie splatnosti celého dlhu. Len pri takto objektívne poznateľnej vôli veriteľa je dlžník schopný verifikovať dlžku svojho omeškania so zaplatením konkrétnej splátky a tým aj „vážnosť hrozby“ predčasného zosplatnenia a vyhlásenie splatnosti celého dlhu odvrátiť tým, že konkrétnu omeškanú splátku zaplatí.

55. Nepostačuje preto, že z obsahu upozornenia veriteľa na možnosť zosplatnenia je celkom zrejмый úmysel veriteľa, t. j. upozornenie dlžníka v súlade s § 53 ods. 9 OZ na to, že je v omeškaní po dobu viac ako 3 mesiacov, je z neho zrejмая aj celková výška jeho omeškania a rovnako upozornenie na to, že v prípade, ak omeškané plnenie neuhradí v dodatočnej lehote, je veriteľ oprávnený žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Pri takto prejavenej vôli veriteľa nemá dlžník možnosť verifikovať svoje omeškanie, teda so zaplatením ktorej splátky a ako dlho je v omeškaní, a tak ani nemôže zabrániť zosplatneniu celého dlhu zaplatením konkrétnej omeškanej splátky. Tento úkon veriteľa tak potom dlžníka „núti“ uhradiť celú veriteľom v upozornení vyčíslenú dlžnú sumu, aby sa vyhol zosplatneniu celého dlhu. Súd pritom nerozporuje, že na zaplatenie celej v upozornení vyčíslenej dlžnej sumy môže mať veriteľ právo (ak je teda dlh vyčíslený veriteľom riadne), na druhej strane ale „hrozbu“ zosplatnenia môže veriteľ využiť len pre prípad, že tu je dlžná splátka, s ktorou je dlžník v omeškaní po dobu dlhšiu ako tri mesiace, nie akákoľvek dlžná splátka. Upozornenie veriteľa podľa § 53 ods. 9 OZ totiž nemá byť prostriedkom, ktorý dlžníka bude viesť k zaplateniu celého jeho doposiaľ splatného dlhu, ale len toho dlhu, pre ktorý by mohol veriteľ vyhlásiť predčasnú splatnosť dlhu.

56. V tejto súvislosti súd poukazuje i na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/181/2023 zo dňa 19.03.2025, v ktorom Najvyšší súd SR uviedol, že „pre ďalší priebeh konania, najvyšší súd dáva do pozornosti, že v rámci rozhodovacej činnosti sa už zaoberal otázkou režimu straty výhody splátok, pričom uviedol, že v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh (pozri rozhodnutia sp. zn. 5Cdo/2/2023, 5Cdo/188/2023, 6Cdo/15/2023, 5Cdo/197/2022)“.

57. Keďže v deň postúpenia pohľadávky táto pohľadávka tak ako bola postúpená nebola splatná z dôvodu neplatnosti vyhlásenie mimoriadnej splatnosti celého úveru, nemohla byť platne postúpená z právneho predchodcu žalobcu - banky na žalobcu pre jej rozpor s ustanoveniami § 17 ods. 1 a 2 ZoSÚ. Keďže žalobca nepreukázal predpoklady pre platné postúpenie práv vyplývajúcich zo zmluvy, a teda ani predpoklady pre nadobudnutie týchto práv, tak ani nenadobudol platne od právneho predchodcu pohľadávku z predmetnej úverovej zmluvy voči žalovanému, a preto nemá aktívnu vecnú legitímáciu v tomto spore.

58. Z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní pre neplatnosť postúpenia pohľadávky (podľa § 37 a § 39 OZ v spojení s § 17 ZoSÚ) bolo potom potrebné žalobu v celom rozsahu vo výroku I. rozsudku zamietnuť, a keďže žalovaný nie je povinný zaplatiť žalobcovi istinu, nemohol sa ani dostať do omeškania s jej zaplatením, a preto súd zamietol žalobu aj v časti úrokov z omeškania.

59. Nad rámec súd uvádza, že čo sa týka skúmania bonity žalovaného pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úveru, súd má s poukazom i na rozhodnutie odvolacieho súdu v tejto veci za to, že žalobca v konaní dostatočne preukázal, že veriteľ pri poskytnutí úveru konal s odbornou starostlivosťou (§ 7 ods. 1 ZoSÚ). Veriteľ bol pred uzavretím zmluvy povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, keď mal brať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru, pričom za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez relevantných údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Podľa názoru odvolacieho súdu vysloveného v rámci tohto sporového konania, žalobca súdu predložil výstupy z interných systémov, z ktorých vyplynulo, že bonitu žalovaného skúmal zo spoločného bankového úverového registra (SBCB register), z ktorého vyplynulo, že žalovaný nemal žiaden úver, príjem žalovaného veriteľ zisťoval v súlade s citovaným ustanovením § 7 ods. 41 zákona o spotrebiteľských úveroch a § 5 ods. 1 Opatrenia z interných zdrojov právneho predchodcu žalobcu. Veriteľ súčasne poskytol žalovanému formulár - Štandardné európske informácie

o spotrebiteľskom úvere (§ 7 ods. 17 písm. a) zákona o spotrebiteľskom úvere). Žalobca tak súdu dostatočne preukázal, že skúmal bonitu žalovaného pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

60. Ďalšie argumenty žalobcu a žalovaného súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa s nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a pod.).

61. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

62. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

63. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

64. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

65. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (1). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (2).

66. Podľa Čl. 4 ods. 1 a 2 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. (1) Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. (2)

67. O nároku žalovaného na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie súd rozhodol vo výroku II. tohto rozsudku, pričom aplikoval ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalovaný bol v plnom rozsahu úspešný, čo v konečnom dôsledku znamená nárok žalovaného voči žalobcovi na náhradu účelne vynaložených trov celého tohto konania v rozsahu 100 % trov konania. Súd však žalovanému s poukazom na čl. 4 ods. 2 CSP nárok na náhradu trov konania vo výroku II. nepriznal, pretože mu v konaní žiadne trovy nevznikli. Súd mal za to, že bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov konania žalovaného uvedeným spôsobom za použitia čl. 4 ods. 2 CSP (keď potrebného ustanovenia niet), t.j. za použitia princípu racionálneho zákonodarcu.

68. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu medzi stranami sporu rozhodol súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, a preto mu súd vo výroku III. rozsudku priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, keď v konaní nebol tvrdený a súd sám nezistil žiaden dôvod na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP v prípade trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov odvolacieho konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).